

Zmarł płk pil. Mieczysław Stachiewicz

#Historia #Lotnictwo wojskowe #Ludzie #Obrona terytorialna 3 maja 2020

W Londynie zmarł pułkownik pilot w stanie spoczynku Mieczysław Józef Stachiewicz. W czasie II w. św. był pilotem Wellingtonów 301. Dywizjonu Bombowego *Ziemi Pomorskiej*. Przeżył blisko 103 lata.

Zdjęcie: Ambasada RP w Londynie

Był warszawiakiem, urodzonym 21 maja 1917, synem generała Juliana Stachewicza. Maturę zdał we Lwowie w 1937. We wrześniu 1937 wstąpił do wojska – najpierw jako słuchacz kursu podchorążych Strzelców Podhalańskich. W styczniu 1938 – w Szkole Podchorążych Rezerwy Lotnictwa w Dęblinie (przeniesionej następnie do Radomia). Uzyskał stopień pilota – plutonowego podchorążego rezerwy. Latał m.in. na dwupłatach PWS-26. Od 1938 studiował architekturę na Politechnice Warszawskiej.

We wrześniu 1939 w eskadrze treningowej 4 pułku Lotniczego w Toruniu. Przez Rumunię, Jugosławię i Grecję przedostał się do Francji. Od marca 1940 w Centrum Wyszkożenia Lotnictwa w Lyon-Foire. Nie dane mu było jednak doczekać się przydziału do jednostki liniowej. W czerwcu 1940 drogą morską przybył do Liverpoolu. Od 1941 szkolił się w pilotażu samolotów dwusilnikowych jako przyszły pilot bombowca. W kwietniu 1942 ze skompletowaną załogą samolotu Wellington znalazł się w składzie 301. Dywizjonu Bombowego *Ziemi Pomorskiej*. Był najpierw drugim pilotem bombowca, a potem skipperem, czyli pilotem – dowódcą załogi. Latał na maszynie Z1337 GR-O. Ten samolot prowadził podczas wielu nocnych nalotów na Niemcy.

Do listopada 1942 Stachiewicz po licznych dramatycznych przygodach w powietrzu zakończył turę 33 lotów bojowych. Jesienią 1942 został skierowany na polskie studia architektoniczne (miał już zaliczony rok na Politechnice Warszawskiej) przy Uniwersytecie w Liverpoolu, otrzymując urlop z lotnictwa. W 1946 otrzymał dyplom

inżyniera architekta. W 1947 został zdemobilizowany jako polski porucznik i brytyjski Flying Officer. Za bohaterstwo został odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari i trzykrotnie Krzyżem Walecznych.

Prowadząc praktykę architekta, w 1949 przyjął obywatelstwo brytyjskie. W 1980 przeszedł na emeryturę. Był aktywnym działaczem organizacji polonijnych. Swoje lotnicze refleksje zawarł w dwóch książkach: *Wspomnienia wojenne* z 2003 oraz *Moje pierwsze pięćdziesiąt lat*, wydanej w 2008.

W uznaniu zasług i pracy w środowiskach polonijnych został odznaczony Krzyżem Oficerskim i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Na podstawie biogramu autorstwa Wojciecha Zmyślonego

© Wszelkie prawa zastrzeżone, 2007-2026 Altair Agencja Lotnicza Sp. z o. o